

குறிஞ்சித்தேன் நாவல் கட்டமைக்கும் படகர்களின் வரலாறு

சு. இரமேஷ் அ. *

அ. தமிழ்த்துறை, தருமமூர்த்தி இராவ் பகதூர் கலவல கண்ணன் செட்டி இந்துக்கல்லூரி, சென்னை-600072, தமிழ்நாடு, இந்தியா.

History of the Badagas in the Novel "Kurinjitthen"

S. Ramesh a, *

^a Department of Tamil, Dharmamurthi Rao Bahadur Calavala Cunnan Chetty Hindu College, Chennai-600072, Tamil Nadu, India

* Corresponding Author:
ramesh5480@gmail.com

Received: 29-09-2021
Revised: 16-06-2022
Accepted: 23-06-2022
Published: 10-08-2022

ABSTRACT

Rajam Krishnan's fiction "Kurinjitthen" describes the lives of three generations of the Badagas ethnic community who migrated from the state of Karnataka after the tenth century AD. Through this novel, the cultural elements of three generations of the Badagas community are shared. It can be seen that the attachment of the first generation to the land is diminishing in the succeeding generations. Later, their culture was also mixed due to foreign contact. People who live in a materialistic society are greedy for money and start cultivating tea in their land. The Kurinji flower land is occupied by the tea plants. Rajam Krishnan constructs the struggle between old and new in fiction through characters. Time creates the environment for the next generation to accept the change. In this novel, Rajam Krishnan has written everything about the life, culture, change of time, and generation gap of Badagas. The core of the story is a tender love specific to the land of Kurinji and its disappointment. The literary space of Rajam Krishnan is also explored through this novel.

Keywords: Rajam Krishnan, Kurinjitthen, Patakar, Culture

முன்னுரை

தமிழ் நாவல் வரலாற்றில் ஜம்பதுகளுக்கு முன்பு பெண்களின் பங்களிப்பு என்பது மிகக் குறைவு (Kailasapathy, 1999; Geetha, 1979). பண்டிதை விசாலாட்சி அம்மாள், மூவலூர் ராமாமிர்தம் அம்மையார், டி.பி. ராஜலட்சுமி, குகப்பிரியை, குமுதினி, வை.மு. கோதைநாயகியம்மாள் என ஒருசிலர்தாம் வாசகர்களுக்கு உகந்த நாவலாசிரியர்களாக இருந்தனர். இவர்களுக்குப் பிறகு புனைவிலக்கியத்தில் தனக்கான தனி அடையாளத்தை உருவாக்கிக்கொண்ட எழுத்தாளர் ராஜம் கிருஷ்ணன். இவர் திருச்சி மாவட்டம் முசிறியில் 1925ஆம் ஆண்டு நவம்பர் 5ஆம் தேதி பிறந்தார். இவரது தந்தை யக்கு நாராயண சாஸ்திரி; தாய் மீனாட்சி. தந்தை பள்ளி ஆசிரியர். கல்விப்புலத்தைப் பின்னணியாகக் கொண்ட குடும்பத்தினால் வாசிப்பில் இவருக்கு ஆர்வத்தை ஏற்படுத்தியது. ஆனால் பதினைந்து வயதில் பொறியாளர் கிருஷ்ணனுக்கு வாழ்க்கைத் துணையானார் ராஜம். தாம்பரத்திற்குக் குடிபெயர்ந்தார். கணவரும் இவரைப் புரிந்துகொண்டு படிப்பதற்கும் எழுதுவதற்கும் உதவினார்.

ராஜம் கிருஷ்ணனின் எழுத்துலகம்

இவரது முதல் நாவலான 'சுதந்திரத் தாகம்' 1948 ஆம் ஆண்டு வெளிவந்தது. தன் அனுபவங்களைத்தான் தொடக்கத்தில் புனைவுகளாக உருமாற்றினார். இது பல பெண்களின்

வாழ்க்கையோடு இணக்கமாக இருந்ததால் ராஜம் கிருஷ்ணனின் எழுத்துக்கள் கவனிக்கப்பட்டன. அடுத்து இவரெழுதிய 'பெண் குரல்' கலைமகள் நடத்திய நாராயணசாமி ஐயர் பரிசுப்போட்டியில் முதல்பரிசு பெற்றது. கி.வா. ஜகந்நாதன் உதவியுடன் கலைமகள் எழுத்தாளரானார் ராஜம் கிருஷ்ணன். இந்நாவலும் இவரது சொந்த வாழ்க்கையைக் களனாகக் கொண்டதுதான். இந்த அடையாளத்தை மாற்ற விரும்பிய இவர், வெளியிலிருந்து தரவுகளைத் தேடத் தொடங்கினார். 'அன்புக்கடல்', 'மாயச்சூழல்', 'மலர்கள்' என அடுத்தடுத்து எழுதிக்கொண்டே இருந்தார். 1963 ஆம் ஆண்டு நீலகிரியில் வாழும் படகர்களின் வாழ்க்கையை அடிப்படையாக வைத்து 'குறிஞ்சித்தேன்' என்ற நாவலை எழுதி அனைவரின் கவனத்தையும் ஈர்த்தார். இந்தப் பாணியில் படைப்பிற்குத் தேவையான விவரங்களைச் சேகரிக்கப் பல இடங்களுக்குப் பயணம் செய்தார். களத்தில் வாழ்ந்தார்; மக்களுடன் பேசினார்; பின்பு எழுதினார். அந்த வகையில், மீனவர்களின் வாழ்க்கை பற்றி 'அலைவாய்க்கரையில்', தீப்பெட்டித் தொழிற்சாலையில் பணிபுரியும் குழந்தைத் தொழிலாளர்கள் பற்றி 'சூட்டுக்குஞ்சுகள்', தஞ்சை மாவட்ட விவசாயப் பெண் கூலிகள் பற்றி 'சேற்றில் மனிதர்கள்', தூத்துக்குடி உப்பளத் தொழிலாளர்கள் பற்றி 'கரிப்பு மணிகள்', மதுரை மாவட்ட பெண் சிசுக்கொலை பற்றி 'மண்ணகத்துப் பூந்துளிகள்', தேவதாசிகள் பற்றி 'மானுடத்தின் மகரந்தங்கள்' எனக் கள ஆய்வு செய்து தொடர்ந்து எழுதினார். 'முள்ளும் மலர்ந்தது', 'வளைகரம்', 'அன்னையர் பூமி', 'மாணிக்க கங்கை' என்று தொடர்கிறது இவரது நாவல்களின் பட்டியல். இவர் வாழ்ந்த காலத்தில் இவரைப் பாதித்த நிகழ்வுகளின்மீது இவர் நடத்திய விசாரணைகள்தாம் இவரது ஆக்கங்கள். 'கள ஆய்வு' எழுத்தாளர் என்ற அடையாளத்துடன்தான் இவர் வாழ்ந்தார். இந்த விமர்சனத்தை ஆரோக்கியமானதாகவே எடுத்துக்கொண்டார். தெரியாத வாழ்க்கையைக் கற்பனையாகப் புனைவதை இவர் விரும்பவில்லை. 'வேருக்கு நீர்' என்ற இவரின் நாவலுக்கு 1973ஆம் ஆண்டு சாகித்ய அகாதெமி விருது கிடைத்தது.

ராஜம் கிருஷ்ணனின் தனித்துவம்

நாவல்கள் தவிர்த்துச் சிறுகதை, நாடகம், கட்டுரை, வாழ்க்கை வரலாறு என எழுதியிருக்கிறார். பாரதி பற்றி இவரெழுதிய 'பாஞ்சாலி சபதம் பாடிய பாரதி' முக்கியமான நூலாகும். 'காலந்தோறும் பெண்', 'காலந்தோறும் பெண்மை', 'யாதுமாகி நின்றாய்' போன்ற பெண்ணிய நூல்களும் குறிப்பிட வேண்டியவை. வாரிசுகளற்ற இவர், கணவரின் இறப்புக்குப் பிறகு உறவுகளால் ஏமாற்றப்பட்டார். ஆதரவற்று முதியோர் விடுதியில் தங்கியிருந்தார். ராஜம் கிருஷ்ணனின் கோரிக்கையை ஏற்று, இவரது நூல்கள் அனைத்தும் 2009 ஆம் ஆண்டு தமிழக அரசால் நாட்டுடைமையாக்கப்பட்டன. முதன்முறையாக உயிருடன் இருந்தபோதே நாட்டுடைமையாக்கப்பட்டவை இவரது நூல்கள்தாம் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. பல விருதுகளையும் பாராட்டுகளையும் பெற்ற ராஜம் கிருஷ்ணன், 2014ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் 21ஆம் நாள் இயற்கை எய்தினார். இறுதி நாட்களில் தன்னைப் பாதுகாத்த ஸ்ரீராமச்சந்திரா மருத்துவமனைக்கே தன் உடலைத் தானம்செய்து அழியாப் புகழ்பெற்றார்.

பெண் எழுத்தாளர்கள் அனைவரும் குடும்பக்கதை எழுதுபவர்கள் என்ற பொதுப்புத்தி மனநிலையை உடைத்தெறிந்தவர் ராஜம் கிருஷ்ணன். சமூக, அரசியல், பொருளாதார நிகழ்வுகளைக் கூர்ந்து கவனித்து, அதன்மீதான தன் எதிர்வினைகளைப் புனைவுகளாக எழுதினார். புனைவுகளுக்காக நிறைய பயணங்களை மேற்கொண்டார். வெவ்வேறு நிலம் சார்ந்த மக்களைச் சந்தித்து உரையாடினார். ஒவ்வொரு புனைவையும் எழுதுவதற்கு முன்பு திட்டம் வகுத்துச் செயல்பட்டார். இத்தன்மைதான் ராஜம் கிருஷ்ணனைப் பிற எழுத்தாளர்களிடமிருந்து வேறுபடுத்திக் காட்டுகிறது. "ராஜம் கிருஷ்ணன் சமூகம் சார்ந்து சிந்திப்பவர். ராஜம் கிருஷ்ணனைப் பொறுத்தவரையில் சமூகம் என்பது நீர், உணவு, காற்றைப்போல இன்றியமையாத ஒன்றாக இருக்கிறது. அவர் சமூகம் சார்ந்தே எதையும் எழுதுகிறார்; எதையும் யோசிக்கிறார். சமூக விழிப்புணர்வை எதிர்நோக்குகிற ஒரு வலுவான உள்ளடக்கத்தை, வாழ்வின் முக்கியக் கூறுகளைத் தாங்கி நிற்பவை அவருடைய எழுத்துக்கள்" என்று திலகவதி முத்துக்கள் பத்து முன்னுரையில் எழுதியிருக்கிறார் (Rajam Krishnan, 2010). இப்பண்பு ராஜம் கிருஷ்ணனுக்கு வெகுசன வாசகர்களிடத்தில் பெரும்மதிப்பை ஏற்படுத்தியது. சிறுபத்திரிகை சார்ந்து இயங்கக்கூடியவர்கள் இவரது படைப்புகளை முன்னெடுக்காததற்கும் இதுவே காரணமாக இருக்கலாம்.

கலைமகளில் தொடர்கதை

குறிஞ்சித்தேன் நாவல் கலைமகளில் தொடராக வெளிவந்தது. படகர்களின் வரலாற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு இந்நாவலை எழுதியதால் ஒவ்வொரு செய்திக்கும் அடிக்குறிப்புத் தந்திருக்கிறார். 'புனைகதைக்கு அடிக்குறிப்பு கொடுக்கும் மரபு இல்லை' என்று கூறி கி.வா.ஜ. அதனை நீக்கியிருக்கிறார். புனைவாக இருந்தாலும் அதில் நம்பகத்தன்மை இருக்கவேண்டும் என்ற கொள்கையுடைய ராஜம் கிருஷ்ணன், படகர்கள் தொடர்பாகக் கள ஆய்வு நிகழ்த்தியும் அவர்களைப் பற்றி எழுதப்பட்டுள்ள பல நூல்களை ஆராய்ந்தும் இப்புனைவை உருவாக்கியிருக்கிறார். அதுவரையாரும் தொடராத களத்திலிருந்து புனைவை உருவாக்கியதால் ராஜம் கிருஷ்ணன் கவனம் பெற்றார். புனைவின் உள்ளடக்கத்தில் கவனம் செலுத்தியவர், உருவத்தைக் கவனிக்கவில்லையெனத் தோன்றுகிறது. 'ராஜம் கிருஷ்ணனின் எழுத்து கறாராக வரைபடம் போடப்பட்டு அளந்து கட்டப்பட்ட கட்டிடம் போன்றது. தகவல்களைத் திரட்டி கதாபாத்திரங்களை உருவாக்கி நிகழ்ச்சிகளை அதற்கேற்ப கட்டமைத்து உருவாக்கப்படுவது. அதில் இலக்கியக்கலையின் எந்த அம்சமும் இல்லை என்பதே என் கருத்தாக அன்றே இருந்தது' என்று ஜெயமோகனும் மதிப்பிட்டுள்ளார். இவையெல்லாம் தெரிந்தேதான் ராஜம் கிருஷ்ணன் தனக்கான இலக்கிய எல்லையை அமைத்துக்கொண்டார்.

மரகதமலை குடியிருப்பைச் சார்ந்தவன் விங்கையன்; இவன் மனைவி மதி. இவர்களின் மகன் ஜோகி. ஜோகியின் பெரியப்பா மகன் ரங்கன். அப்பகுதி மணியக்காரர் கரியமல்லரின் மகள்வயிற்றுப்பேரன் கிருஷ்ணன். ஜோகி, ரங்கனின் முறைப்பெண் பாரு. இவர்களைச் சுற்றித்தான் கதை நிகழ்கிறது. பாருதான் இக்கதையின் முக்கிய கதாபாத்திரம். கிருஷ்ணனைக் காதலிக்கிறாள்; ரங்கனைத் திருமணம் செய்துகொள்கிறாள்; இறுதியில் ஜோகியின் வீட்டில் அடைக்கலமாகிறாள். இவர்கள் மூவரையும் இணைக்கும் கண்ணியாகவும் பாரு இருக்கிறாள். விங்கையரின் காலத்தில் ஆரம்பிக்கும் கதை, அவருடைய பேரன் நஞ்சனின் திருமணத்துடன் முடிகிறது. இதற்கிடையில் அவர்களது வாழ்க்கையிலும் நிலத்திலும் நடந்த மாற்றங்களைத்தான் ராஜம் கிருஷ்ணன் புனைவாக எழுதியிருக்கிறார்.

படகர்களின் வரலாறு

'குறிஞ்சி' என்பது நிலத்திற்கான குறியீடு. படகர்கள் வருடத்தைக் குறிஞ்சி பூக்கும் கால இடைவெளியைக் கொண்டே கணக்கிடுகின்றனர். ஒரு குறிஞ்சி என்பது பன்னிரண்டு வருடம். குறிஞ்சி பூத்த மலை, காலமாற்றத்தில் தேயிலை வனமாக மாறுகிறது. நீலகிரி தன் முகத்தைப் பச்சையாக மாற்றிக்கொள்கிறது. இதற்குப் பின்னால் ஒளிந்திருப்பது மனிதர்களின் ஆசை. இப்படியும் இப்புனைவை அணுகலாம். இயற்கையை அதன் தன்மைகளுடன் ஏற்றுக்கொள்பவர்களாகவும் வளர்ச்சிக்கு எதிரான மனநிலை உடையவர்களாகவும் விங்கையனும் ஜோகியும் இருக்கின்றனர். பணத்தின்மீதுள்ள ஆசை காரணமாக விளைநிலங்களை அழித்துத் தேயிலைத் தோட்டங்களை உருவாக்குகிறான் ரங்கன். படகர்களின் பண்பாட்டை மீறுபவனாக ரங்கன் படைக்கப்பட்டிருக்கிறான். கிருஷ்ணன் நவீனத்துவத்தின் அடையாளம். படகர்களின் நிலத்தில் அடுத்தடுத்த வளர்ச்சிக்கு இவன் காரணமாக இருக்கிறான். இவ்வாறு மூன்று பாத்திரங்களையும் மோதவிட்டிருக்கிறார் ராஜம் கிருஷ்ணன். அடுத்த தலைமுறைக்கு நாவல் நகரும்போது ரங்கனின் வாரிசுகளான விங்கனும் தருமனும் அவனது பண்பை உள்வாங்கியவர்களாகவும் ஜோகியின் வாரிசான நஞ்சன் காலமாற்றத்தை நிராகரிக்க முடியாமல் ஏற்றுக்கொள்பவனாகவும் இருக்கிறான். காலமாற்றம் என்பது எப்போதும் தவிர்க்க முடியாத ஒன்று. அந்த மாற்றத்தைப் படகர்கள் ஏற்றுக்கொள்வதில் உள்ள மனச்சிக்கல்களை ராஜம் கிருஷ்ணன் புனைவில் தவறவிட்டிருக்கிறார். வெறும் தகவல்களே பதிவாகியுள்ளன.

இந்நாவல் படகர்களின் மூன்று தலைமுறைகளின் வரலாறு. ஏறக்குறைய அறுபது வருடத்தின் கதை. சுதந்திரத்திற்கு முன்னும் பின்னும் கதை பின்னப்பட்டுள்ளது. ஐந்து பாகங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. ஒவ்வொரு அத்தியாயத்திற்கும் பெயர் உண்டு. இந்தப் பெயர் நாவலுக்கு வெகுசனத் தன்மையை அளித்துவிடுகிறது. புனைவின் அடுத்தடுத்த நகர்வுகளைத் தலைப்பு வெளிப்படுத்திவிடுகிறது. ஒட்டுமொத்தமாகப் புனைவின் தலைப்புகளை வாசிப்பவர்கள், புனைவின்

உள்ளடக்கத்தை அனுமானிக்க முடியும். ஆனால் தொடர்கதையில் அத்தியாயப் பகுப்பும் பெயரும் தவிர்க்கமுடியாதவை. 'தொடர்கதை வெகுசன வாசகனின் தேவையை நிறைவு செய்யும் படைப்பாகச் சுருங்கிவிடும் ஆபத்து உள்ளது. அளவு பெரிதாகும்; தரம் குறைந்துவிடும். ராஜமய்யரின் 'கமலாம்பாள் சரித்திரம்' தமிழ் நாவல் வரலாற்றில் ஒரு முக்கிய மைல் கல்லாகக் கருதப்படுகிறது. இந்நாவல் (1893-95) ஆண்டுகளில் 'விவேக சிந்தாமணி' என்னும் இதழில் தொடர்கதையாக வெளிவந்தது. இதுவே முதல் தொடர்கதை நாவல். வாசகர்களின் ஆதிக்கம் தொடர்கதைகளில் பங்களிப்பைச் செய்யும். வாசகர்களின் முடிவுக்கு ஏற்ப (ஆனந்தவிகடன்) தில்லானா மோகனாம்பாளின் முடிவு மாற்றப்பட்டது' என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார் (Dhandayutham, 1975). இந்தப் பிரச்சனை இப்புனைவிலும் உண்டு.

படகர்கள் குறித்து எட்கர் தர்ஸ்டன்

'படகன் அல்லது வடுகன் என்ற சொல் வடக்கத்தியான் எனப் பொருள்படும். படகர்கள் கன்னடப் பகுதியிலிருந்து வந்து குடிபுகுந்த மைசூராரின் வழித்தோன்றல்கள் என நம்பப்படுகிறது' என்று குறிப்பிடுகிறார் (Edgar Thurston, 2003). எட்கர் தர்ஸ்டன் படகர்களைப் பற்றி முழுமையானதொரு களஆய்வை நிகழ்த்தியிருக்கிறார். இவரது நூலை அடிப்படையாகக் கொண்டுதான் ராஜம் கிருஷ்ணன் இப்புனைவை எழுதியிருக்கிறார். படர்களின் வாழ்க்கை குறித்துப் பின்வரும் தகவல்களைத் தன் நூலில் பகிர்ந்துகொண்டிருக்கிறார் எட்கர் தர்ஸ்டன்.

- நீலகிரியில் பயிர்த்தொழிலை மேற்கொண்டிருப்பவர்கள் படகர். இவர்கள் சிலபோது பர்கர்கள் எனவும் வழங்கப்படுவர். 1901 கணக்கெடுப்பின்படி இவர்களின் எண்ணிக்கை 34,178 ஆகும்.
- பழங்கன்னடத்தை ஒத்தது எனக் கூறப்படும் தங்கள் மொழியோடு இளந் தலைமுறையினர் ஓரளவு ஆங்கிலமும் தமிழும் கற்று வருகின்றனர்.
- படகர்கள் பலர் அணிந்திருக்கும் மேற்சட்டையும், நல்ல கெட்டிப் போர்வையும், தங்கக் கடுக்கன்களும் இவர்கள் வளத்திற்கு அடையாளங்கள்.
- படகர்களில் பலர் இலிங்காயதர்களாக இருப்பதால், இலிங்காயதப் பிரிவு ஏற்பட்ட பன்னிரண்டாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதிக்குப் பின்னரே, நீலகிரிக்குப் படகர்களின் வருகை நிகழ்ந்திருக்க வேண்டும்.
- குறும்பர்கள் படகர்களுக்குப் பில்லிதன்யம் போன்ற சூழ்வினை வைத்துப் படகர்கள் சமூகத்தில் தலைவர்களாக இருந்த பலரைக் கொன்றுவிட்டனர் என்று பழைய வழக்கு ஒன்று வழங்குகின்றது.
- பொதுவாகத் தாழ்வான குன்றின் உச்சியில் அமைந்த பரந்துபட்ட ஊர்களிலேயே படகர்கள் தங்கி வாழ்கின்றனர். கூரை வேயப்பட்ட அல்லது ஓடுகள் வேயப்பட்ட வசதியான வீடுகள், விளைவு தரும் வயல்களின் நடுவே வரிசையாக அமைந்துள்ளன.
- படகர்களிடையே பெண்களின் நிலை மற்ற இனத்தவரிடையே காணப்படுவதைவிட மாறுபட்டதாக உள்ளது. ஒவ்வொரு படகனுக்கும் சில ஏக்கர் நிலம் உரியதாயிருக்கின்றது. ஆனால், அதில் உழைப்பதில் அவன் தன் முழு நேரத்தையும் செலவிடுவதில்லை. அவன் மனைவியே வீட்டுக்கு வெளியே எல்லாப் பணிகளையும் மேற்கொள்கிறாள்.
- பெண்கள் தங்கள் உடலில் பச்சை குத்திக்கொள்வர்.
- இளைஞர்களாக இருக்கும்போது கொள்ளிக்கட்டையால் தோளிலும் முன்கையிலும் சூடுபோடப்பட்ட தழும்புகளோடு படகர் ஆண்கள் காட்சியளிப்பர். இவ்வாறு சூடுபோடுவது நல்ல உடல்வலிமை தருவதோடு பால் கறக்கும்போதும் தயிர் கடையும்போதும் உடல்வலி தோன்றாதபடி காப்பதாகவும் கருதுகிறார்கள்.
- ஒவ்வொரு வருடமும் மார்ச் மாதத்தில் வரும் அமாவாசைக்கு அடுத்த திங்கட் கிழமையில் தீமிதித் திருவிழா நடைபெறும். எல்லாப் பகுதிகளிலிருந்தும் இவ்விழாவில் படகர்கள் பங்குபெறுவர்.

- வேலைக்கு ஆள் தேவையுள்ள ஒருவன், தன்னைவிட வசதி குறைந்த அண்டை வீட்டாரிடம் அல்லது உறவினரிடம், தன் மகளை அவன் மகனுக்குத் திருமணம் செய்துகொடுப்பதாகக் கூறி, அந்த இளைஞனைத் தன்வீட்டில் ஒருவனாக வைத்துக்கொள்ளலாம்.
- திருமணம் செய்துகொண்டு தனிக்குடித்தனம் நடத்த வேறு வீட்டிற்குச் செல்லவேண்டும். கடைசி மகன் மட்டும் பெற்றோருடன் இறுதிவரை இருக்க வேண்டும். அந்த வீடு இறுதியில் அவனுக்குச் சொந்தம்.
- முதல் மகப்பேறு வீட்டுக்குள் நிகழக்கூடாது. ஆகையால் வீட்டுத் திண்ணையை மகப்பேறு அறையாக மாற்றிக்கொள்வர். பிறை நிலாவைப் பார்த்த பிறகே வீட்டுக்குள் தாய் சேயை அனுமதிப்பர்.
- இறந்தவர்களை எரிப்பதற்கான படகர்களின் தேர், ஐந்து அல்லது பதினொரு அடுக்குகளை உடையதாகக் கட்டப்பட்டுத் துணிகளாலும் துணிக்கொடிகளாலும் அலங்கரிக்கப்படும். இறந்தவர் செய்த பாவங்களையெல்லாம் பிணத்தின் தலைமாட்டில் நின்று வரிசைப்படுத்தி ஒப்பிப்பர். அவன் செய்த பாவங்கள் அனைத்தும் ஒரு கன்றுக்குட்டிக்கு மாற்றப்படும்.

எட்கர் தர்ஸ்டனின் மேற்கண்ட படகர்கள் குறித்த தகவல்கள்தாம் குறிஞ்சித்தேன் புனைவிலும் கதைகளினூடாகப் புனையப்பட்டுள்ளது. தர்ஸ்டனின் நூலைப் படித்துவிட்டுப் புனைவை அணுகும்போது குறிஞ்சித்தேனும் ஒரு வரலாற்றுநூல் என்ற இடத்தை அடைந்துவிடுகிறது. பாத்திரங்களின் வார்ப்பு பலவீனமாக இருக்கிறது. படர்களின் மகிழ்ச்சியான தருணங்களை நாவல் இனங்காணவில்லை. அவர்களின் துயரம் படிந்த வாழ்க்கையைத்தான் முன்னிலைப்படுத்துகிறது. முக்கியக் கதாபாத்திரமாகக் கருதப்பட்ட ஜோகிகூடப் பலநேரங்களில் நம்பிக்கைக்குரியவனாக இல்லை. சோகத்தின் ரேகை படிந்து காணப்படுகிறான்; பிரச்சனைகளைக் கண்டு ஒதுங்கிக்கொள்கிறான். பாருவும் ரங்கனிமிருந்து விலகிக்கொள்கிறான். படகர் இனப் பெண்களின் முன்மாதிரியாக இவளது நடவடிக்கைகளும் அமையவில்லை. தான் காதலித்த கிருஷ்ணனைத் திருமணம் செய்துகொள்ளவும் முடியவில்லை; திருமணம் செய்துகொண்ட ரங்கனுடனும் நிலைத்து வாழவில்லை. மண்மீது பிடிப்புக் கொண்டவளாக முன்மொழியப்படும் பாரு, இறுதியில் நஞ்சனின் அன்புக்காக ஏங்குபவளாகச் சுருங்கிப்போகிறான். நிறைவேறாத காதலுடன் வாழும் பாரு, அந்த ஆசையைக் கிருஷ்ணன் அளவுக்கு நஞ்சனை உயர்த்துவதினூடாகத் தீர்த்துக்கொள்கிறான். பழைய நினைவுகளை அழிக்கமுடியாமல் பாரு திணறுவதை அழகாகப் புனைவாக்கியுள்ளார் ராஜம் கிருஷ்ணன். பெண்கள் பள்ளிக்கூடம் செல்ல அனுமதியில்லை போன்ற பிரச்சனைகள் அவர்களிடம் இருப்பதையும் ராஜம் கிருஷ்ணன் கவனப்படுத்துகிறார்.

‘நிறைவேறாக் காதல், விரும்பாத திருமணம் போன்ற உணர்ச்சிப் போராட்டங்களுக்கு இடம் கொடுக்கும் சம்பவங்கள் எந்தக் குடும்பச் சேர்க்கைக்கும் பொதுவானவையே. ஆயினும் பழங்குடிகளில் ஒரு பகுதியான படகர்கள் வாழ்வில் கூடப் பழமைக்கும் புதுமைக்கும் ஏற்படும் முரண்பாடு இந்த நாவலுக்குத் தனிச்சிறப்புக் கொடுக்கிறது. படகர்களின் சம்பிரதாயங்களை விளக்கும் ஆசிரியை மானிட இயல் ஆய்வாளரின் கண்கொண்டு பார்க்கிறார். இன்றைய நாகரிக முன்னேற்றத்திலும் ஒரு பழங்குடி மக்கள் தங்களுடைய பாரம்பரியத்தையும் பண்பாட்டையும் கைவிடாமல் காப்பாற்றும் உறுதி குறிஞ்சித்தேன் கதையில் புலப்படுகிறது’ என்று ஆகிய இருவரும் குறிஞ்சித்தேன் பற்றி எழுதியிருக்கின்றனர் (Sundararajan, Sivapaathasundaram, 1977). படகர்களிடம் காணப்படும் பண்பாடுதான் நாவலுக்கு ஓர் அர்த்தத்தை அளிக்கின்றது. பெண் வீட்டாருக்குப் பணம் கொடுத்துத்தான் திருமணம் செய்துகொள்ளவேண்டும். படகர்இனப் பெண் ஆண்களைவிட நிலத்தை அதிகமும் நம்புகிறாள். ஆனால் புனிதமான பால் கறக்கும் உரிமை அடுத்தடுத்து ஆண்களிடம்தான் இருக்கிறது.

‘சாமையும் ராகியும் கிழங்கும் தவிர, மண்ணில் விளைவித்துப் பணத்தின் ருசி அறிந்திராத ஹட்டி மக்களில் பலரும் தேயிலை போடவேண்டும்; பணம் குவிக்க வேண்டும் என்ற இலட்சியத்துக்காகவே மண்ணில் உழைக்கத் தொடங்கிவிட்டனர்’ என்ற மாற்றத்தைத்தான் நாவல் பதிவு செய்கிறது. படகர்களின்மீது கவிழும் பணத்தாசை அவர்களை இயற்கையிலிருந்து தனிமைப்படுத்துகிறது. படகர்களின் முன்னேற்றத்துக்காகப் பாடுபடுவான் என்று நம்பிய நஞ்சனை,

காலம் அவர்களுக்கு எதிராகவே முன்னிறுத்துகிறது. தனது கொஞ்ச நிலத்தையும் அரசு அபகரித்துக்கொள்ள முற்படும்போது ஜோகியால் அந்த வளர்ச்சியை ஏற்க முடியவில்லை. மகனையே எதிர்க்கிறான். ஆனால் தன் தந்தை இறக்கும்போது நடத்தப்படும் சாவுச் சடங்கைப் பழமை என்று எதிர்க்கிறான். 'பொருந்தாத சம்பிரதாயங்களை நாம் விடுவதே நல்லது' என்கிறான். 'போலி நாகரிகத்தின் இடையே பண்பாடு காக்கும் படகரின் காவியம், பழமைக்கும் புதுமைக்கும் நடக்கும் போராட்டத்தின் தேரோட்டம்' என்று குறிஞ்சித்தேன் குறித்து எழுதியுள்ளார் (Vimalanandam, 1987).

முடிவுரை

மானிடவியல் செய்திகளைப் பின்னணியாகக் கொண்டு நாவல்கள் எழுத ஆரம்பித்த ராஜம் கிருஷ்ணன் (குறிஞ்சித்தேன்), கடந்த இரு தசாப்தங்களுக்குள் அடைந்துள்ள பரிணாம வளர்ச்சி சிறப்பாகக் குறிப்பிட வேண்டியதொன்றாகும். அவரது தனிப்பட்ட - சொந்த - நம்பிக்கைகள் எவ்வாறிருப்பினும், நாவல்களில் எடுத்துக்கொண்ட களத்தையும் கதாமாந்தரையும் நேர்மையுடனும், இயற்பண்பு குன்றாமலும் இயக்கபூர்வமாக எடுத்துக்காட்டும் பண்பு அவரிடம் நாளுக்கு நாள் வளர்ந்து வந்துள்ளது. இவ்வகையில் ஓர் இலட்சியபூர்வமான நாவலாசிரியராக ராஜம் கிருஷ்ணன் செயல்பட முனைவதால், புனைவுத் தன்மையை விடவும் வரலாற்று உண்மைகளுக்கே அவர் முதன்மை கொடுப்பதாகக் கருதலாம். நாவல் கலைத்தன்மையைவிட படகர் சமூகத்தின் புறப்பிரச்சினைக்கே முக்கியத்துவம் கொடுத்திருக்கிறது. சமூக உணர்வு 'குறிஞ்சித்தேன்' என்ற அவருடைய படைப்பில் அதிகமாக இருப்பதைக் காணமுடிகிறது. புனைவின் மொழிநடை யதார்த்தத்தை மீறியுள்ளது. காவியநடையும் கவிதைத்தன்மையும் பல இடங்களில் துருத்திக்கொண்டு நிற்கின்றன. தனது கதைக் களத்திற்கேற்ற மொழிநடை கொண்டவர். எளிய உவமைகளை நயத்துடன் பயன்படுத்துவதில் தேர்ந்தவர் என்று ராஜம் கிருஷ்ணனின் மொழிநடை குறித்து கூறுவதையும் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். பொதுவெளியில் கவனம் பெறாத படகர்களின் வாழ்க்கையை வெளிச்சப்படுத்தியதில் ராஜம் கிருஷ்ணன் பிறரிடமிருந்து தனித்துத் தெரிகிறார்.

References

- Dhandayutham, R., (1975) Novel Valam, Tamil Puthagalaiyam, Chennai, India.
- Edgar Thurston, (2003) Thenindiya Kulangalum Kudigalum, Tamil University, Thanjavur, India.
- Geetha, K.V., (1979) Irulargal: Orr Arimugam, Aniyagam, Chennai, India.
- Kailasapathy, K., (1999) Tamil Novel Ilakkiam, Kumaran Pathippagam, Chennai, India.
- Rajam Krishnan, (2012) Kurunchithen, Paavai Publications, Chennai, India.
- Rajam Krishnan, (2020) Muthukkal Pathu, Amrudha Pathippagam, Chennai, India.
- Sundararajan, P.K., Sivapaathasundaram, S., (1977) Tamil Novel Noorandu Varalarum Valarchiyum, Christian Literary Society, Chennai, India.
- Thothadri, S., (1989) Novel Valarchi, Manivasagar Pathippagam, Chennai, India.
- Vimalanandam, M.S., (1987) Tamil Ilakkiya Varalaru, Ainthinai Pathippagam, Chennai, India.

Funding: No funding was received for conducting this study.

Conflict of Interest: The Author has no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License:

© The Author 2022. The text of this article is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License